

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XII. De satisfactione, purgatorio, & commemoratione defunctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

ANNO
CHRISTI
1547.

aterna redemptione inuenta : negari tamen non potest sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech : ac proinde huius exemplo sacrificium aliquod obtulisse, quod exteriore panis & vini forma veteri illi Melchisedech oblationi responderet. Erat enim sacerdos Dei altissimi, quod utique fecit in suprema coena illa. *Nam accepto pane gratias Marc. 8. egit, & fregit, deditque discipulis suis, dicens : Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur : & ab euangelicis sacerdotibus iugi semper obseruantia praecipit iterari. Hoc facite, inquit, in Luc. 22. meam commemorationem.* Hoc enim holocaustum, haec victima pro peccato, haec hostia pacifica, hoc iuge sacrificium, haec munda (iuxta Missae nominis Hebraici rationem) oblatio, quam in omni loco Malachias praedixit offerendam, cum, repudiatis legis antiquae ceremoniis, ab ortu solis vsque ad occasum magnum esset nomen Domini in gentibus. Nihil igitur in sacrificiis maius esse potest, quam corpus & sanguis Christi, nulla potior oblatio. Quae in re, cum vniuersalis ecclesiae ritu tam aperte consentiunt Ignatius, Irenaeus, Cyprianus, Athanasius, Chrysostomus, ac reliqui posteriores, & Concilia prope innumera : ut qui contrarium sensisse praesumpserit manifestam haereseos labem incurrat.

XII.

Vnum illud videmus in primis haecenus obseruatum ab iis, qui propagandis haesibus animum intenderint, ut ea sibi dicenda putent, quae maxime placitura videantur; quo prurientes multitudinis aures demulceant, & a feuerioribus patrum auertant institutis. Hac ratione Mahometica quondam pestis inualuit. Hoc aucupio Lutherus plures illaqueat, dum simul cum culpa semper omnem cuiusvis poenae temporalis reatum aboleri contendit. Purgatorium tollit, & quo laicos grauius in clericorum odium exasperet, sacrificia, oblationes, & omnes id genus pro defunctis orationes, recens esse sacerdotum commentum impudenter asseuerat. Prauidit enim versutus artifex, nihil esse quod effreni plebeculae possit esse iucundius, quam si facillima prorsus in caelum praedicetur via, si omnis acerbae illius purgatoriae poenae decutiatur metus : si quid habeat, quod aliquo tandem praetextu sacerdotibus impingat. Ne igitur incautus forte quispiam, vafris huiusmodi blanditiis

Concil. Tom. 34.

M m m m

pellectus, errorum scopulis illidatur, sacro approbante prouinciali Concilio, firmiter tenendum decreuimus, culpa per pœnitentiam abolita, frequenter superesse temporalis pœnæ reatum, velut superstitēs quasdam peccati reliquias, quæ per dignos pœnitentiæ fructus veniant expiandæ: adeo vt iniquitate & culpa peccati dimissa peccator adhuc pœnæ temporali sit obnoxius. Hinc murmuranti aduersus Dominum Israeliticæ plebi, inde Dauid dimissam primum adulterii noxam scriptura commemorat, pro qua tamen subinde pœna temporalis irrogata est. Superabundans quidem atque exuberans est Christi satisfactio, cuius plenitudinem assequimur, dum sicut semel tantum mortuus est, ita semel illi consēpelimur per baptismum. Peccata vero, quæ post baptismum commissa fuerunt, pœnitentia quidem expiantur, sed quæ morienti Christo non semper configuret. Cum autem huiusmodi pœnæ temporalis, aut venialis tantum peccati reus repente nonnunquam intereat, de omni verbo etiam otioso rationem redditurus, nec illi pateat aditus in cælestem illam Ierusalem, in quam nihil intrat coinquinatum: nec item gehennæ subiaceat; quippe qui gratiæ sit particeps ac pœnæ temporalis tantum debitor, sit vt primum purgetur ex iis quæ gessit in corpore, saluus tandem aliquando futurus, sic tamen quasi per ignem: de sua semper interim salute ex remanentibus in eo fide, spe & caritate, securus. Neque enim ex eorum est numero, quorum blasphemia non remittitur neque in hoc sæculo, neque in futuro, quorum superbia ascendit semper: sed eorum potius, quos sub terra Deo laudem acclamantes sacer Apocalypsis liber commemorat. Sancta igitur & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, vt a peccatis soluantur. Nec abs re ab apostolis traditum, vt in tremendis & viuificis mysteriis agatur commemoratio defunctorum. Sciebant enim illis inde multum contingere lucrum, vtilitatem multam. Cum igitur tam sanctum apostolorum institutum, ab initio nascentis ecclesiæ ex sacro Dionysio legamus obseruatum, & in Cabilonensi ac pluribus subinde Conciliis promulgatum, quisquis Catharorum, Armeniorum, Vviclefi, Bohemorum, Lutheri, aut Valdensium exemplo, hos errores cum sacro Constantiensi Concilio non damnarit, hæreticæ prauitatis pœnas incurrat.

Chryso-
stomus.

Dionysius
eccle. hier.
rar. cap. 7.
De consecr.
dist. 2. cap.
Vifum.